

Abstrakt

V první kapitole této práce zkoumám dopad společného zdanění manželů na nabídku pracovních sil manželských párů. Zatímco společné zdanění manželů je poměrně rozšířené napříč evropskými zeměmi, analýzy jeho dopadů na nabídku práce jsou velmi vzácné kvůli nedostatku reforem v typu zdanění rodiny. Tato kapitola využívá zavedení společného zdanění v České republice v roce 2005 k odhadu jeho dopadu na nabídku práce manželských párů. Výsledky založené na metodě rozdílu-v-rozdílech a metodě rozdílu-v-rozdílech-v-rozdílech s několika alternativními kontrolními skupinami ukazují, že zavedení společného zdanění vede k poklesu míry zaměstnanosti vdaných žen s dětmi o 3 procentní body. Pokles zaměstnanosti je dvakrát tak velký u žen, které zaznamenaly největší pokles pracovních motivací, tedy u žen s vysokoškolsky vzdělanými manželi. Zavedení společného zdanění neovlivnilo pravděpodobnost zaměstnanosti ženatých mužů s dětmi.

Druhá kapitola přispívá k literatuře zabývající se elasticitou nabídky práce žen tím, že zkoumá dopady daňově-dávkových politik na nabídku práce žen na základě mikroekonomických dat z 26 evropských zemí z let 2005 až 2010. Mikrosimulační model EUROMOD je využit k výpočtu ukazatele pracovních motivací - participační daňové sazby, která se pak používá jako hlavní vysvětlující proměnná v participační rovnici. Tento přístup umožňuje vypořádat se s endogenitou příjmů novým způsobem prostřednictvím simulované instrumentální proměnné, která je vytvořena na základě vzorku žen z celé EU. Výsledky naznačují, že nárůst participační daňové sazby o 10 procentních bodů snižuje pravděpodobnost zaměstnanosti žen o 2 procentní body. Efekt je vyšší u svobodných matek, pro ženy se středním vzděláním, a v zemích, které mají nižší míru zaměstnanosti žen.

Třetí kapitola zkoumá vliv dvou reforem rodičovského příspěvku v České republice na ekonomický status matek s malými dětmi. Česká republika je zemí s velmi vysokou mírou zaměstnanosti žen, ale také jednou z nejdelších placených rodičovských dovolených. V této studii používám metodu rozdílu-v-rozdílech pro odhad dopadu dvou reforem rodičovského příspěvku na ekonomický status žen 2-7 let po porodu jejich nejmladšího dítěte. Zatímco reforma z roku 1995 prodloužila délku vyplácení rodičovského příspěvku ze 3 na 4 roky a reforma z roku 2008 zavedla flexibilní systém, který umožnil zkrácení pobírání ze 4 na 2 nebo 3 roky, obě tyto reformy zachovaly délku ochranné doby pro návrat do předchozího zaměstnání na 3 letech, což mi umožňuje oddělit dopady změn peněžních motivací od dopadů změn v délce ochranné doby. Výsledky ukazují, že reforma z roku 1995 prodloužila rodičovskou dovolenou nejméně jedné třetiny matek a posunula období nezaměstnanosti do doby, kdy dítě dosáhne 4 let věku, zatímco reforma z roku 2008 dosáhla opačného efektu, než reforma z roku 1995, ale pouze částečně.